

Lumturo Listy

Nezávislý zpravodaj 49. dívčího a 378. chlapeckého oddílu

11. května 2015, 12. vydání

Milí čtenáři, před Vánoci jsme na webových stránkách Lumtura spustili odpočítávač dnů, které zbývají do tábora. Tehdy se objevilo číslo o trochu větší než dvě stě a to se mi zdálo jako fůra času. Teď za sebou už máme několik táborových rad, schůzku s rodiči, výjezd na táborovou louku a na odpočítávači nezbývá už ani sto dnů.

Tábor většina členů označuje jako nejlepší část celého roku. Těšíme se na něj i přesto, že budeme mít do krve rozškrábané štípance od komárů, o každodenní teplé koupeli se nám bude jen zdát a čas od času budeme muset za burácivého „Poplach“ vyběhnout v noci ze stanu. Ale to k tomu patří a možná právě tyto situace na závěr zhodnotíme jako ty nejnezapomenutelnější. Navíc letošní téma celotáborové hry - Izrael - by mohlo s obvyklou výhni na náměštičku celkem korespondovat.

V tomto vydání Lumturo Listů jsme pro vás shrnuly zážitky z několika výprav ještě ze zimního období. Mája si povídala s Áňou o projektu „Skautská vize“, který připravuje v rámci Skautského institutu a Synátor poskočil ve svém seriálu o dějinách Lumtura zase o pár let dopředu. K historii se váže i pozvánka, kterou jste již jistě obdrželi mailem a budeme rádi, když s námi přijdete oslavit toto střediskové jubileum.

Hezký začátek nového měsíce!

Lucie Cisaríková

Podnikatelská výprava mladších dětí

Skautská banka v lednu uvolnila nemalé částky a díky tomu umožnila start několika ambiciózním projektům světlušek a vlčat.

Na výpravách už jsme se setkali s celou řadou nezvyklých situací. Několikrát jsme již zachránili svět, vyřešili desítky vražd a krádeží, o nesčetných zámořských plavbách a mnohých cestách do vesmíru ani nemluvíme. Nicméně v lednu jsme měli štěstí, žádná situace, která by vyžadovala náš zásah se nevyskytla. A aby toho nebylo málo, v týdnu předcházejícím výpravu skautská banka přišla s velmi štědrým dotačním programem, který je určen mladým skautským podnikatelům.

Rozhodli jsme se této příležitosti využít a realizovat projekty, které světlušekám a vlčatům již dlouho ležely v hlavách. Během dne jsme za pomoci odborníků rozjeli hned několik firem různého zaměření, od elektroniky přes šaty až ke knihám. Pracovali jsme jak na názvech, sloganech, reklamách, tak samozřejmě na obchodní taktice a strukturním rozložení podniku. Skautská banka nám během celého

dne dodávala stále další finanční prostředky v různých světových měnách. Všechny světlušky a všechna vlčata s obrovským zápalem a nasazením plánovala budoucnost svých podniků. V příštích letech se s nimi jistě potkáme na světových trzích.

Natálie Vydrová

Výprava skautů do Svinař

V sobotu 24. ledna se skauti vydali na výpravu. Výprava nebyla plánována nijak výjimečně, ale nakonec jsme se všichni velmi bavili. Nejprve jsme jeli vlakem do Litně. Těsně před zastávkou Lukáš otevřel dveře a vystoupil, načež mu průvodčí odpověděl „ještě ne,“ a tak zase zavřel dveře a vlak popojel asi 100 m. V Litni jsme obdivovali místní lidový humor na zdech nádraží. Dále jsme po Ebola runu z jistého kopce dorazili do Svinař, jmenovitě do ulice V Žábě. Pokračovali jsme přes Halouny do hlubokého hvozdu, který nás inspiroval k hraní dračáku, což šlo velmi dobře, vzhledem k tomu, že nás bylo pět. Po návštěvě vyhlídky Baba jsme došli do Řevnic, kde jsme počítali auta, která se stala obětí tamních geniálně nastavených šraněk. Z výpravy nám zbylo 30 Kč, které jsme šli utratit do Billy na Hlaváku, kde jsme neznámo proč koupili kilo kostkového cukru. Oldřich Štros

Pozvánka na Oslavy

Zveme všechny bývalé, současné i budoucí členy střediska a jeho přátele na oslavu k 70. výročí založení střediska Maják v sobotu 23. 5. v areálu v Braníku. Kroj s sebou.

Jiří slavil svátek

Podle legendy se svatý Jiří ve 3. století zastal pronásledovaných křesťanů. Pro svou statečnost a odvahu se stal patronem skautů.

V pátek 24. dubna se uskutečnila již potřetí skautská pout' ke svatému Jiří v bazilice sv. Jiří na Pražském hradě, na kterou letos dorazilo přes sto skautů. Z našeho oddílu tvořila nejpočetnější skupinu vlčata, která slavnostní bohoslužbu zahrnuje na úvod trojdenky a děj jejich výpravy se pak odehrával v duchu putování po stopách tohoto světce. Zbytek oddílu byl již tou dobou ve vlacích či autobusech. Po mši, kterou celebroidal náš milý pan biskup Karel Herbst, byl slavnostní nástup, kde jednotlivé katolické oddíly zakřičely své pokřiky. Na závěr jsme zazpívali státní hymnu a udělali hromadnou fotku před bazilikou.

Helena Krejčová

Lýžák

Malebná chaloupka v Bedřichově, závěje sněhu všude okolo, sjezdovka hned vedle a běžkařské tratě co by kamenem dohodil. V nabídce zimního ubytování na horách by jistě takové místo zaujalo tu nejvyšší pozici v žebříčku, a proto jsme i my vyrazili doprostřed Jizerských hor. Celkem devatenáct zdatných lyžařů, snowboardistů a běžců na lyžích přes den intenzivně trénovalo. Na sjezdovce každý piloval svůj styl a kdo chtěl uvolnit sevření

z přezkáčů zašel na hot dog či grilovaný hermelín do bufetu. Na Jizerské magistrále se na posilněnou podávala horká polévka a čokoláda. Před setměním jsme se sešli v chalupě a při čekání na večeri jsme svedli ještě několik sněhových bitev.

Na lyžák jsme vyrazili znovu po několika letech a zdá se, že na opakování nebudeme opět tak dlouho čekat. Příště si navíc lépe vypočítáme, kolik času nám zbývá na přestup, abychom nezaživali pár minut před odjezdem autobusu do Prahy takové neplánované dobrodružství jako letos.

Lucie Cisaríková

Jupijou

Zatímco se hudební novináři z celého světa ohlížejí za předáváním cen Grammy, které proběhlo v noci z neděle na pondělí, ve skautských kruzích se již několik týdnů hovoří o jině, více undergroundové hudební akci, která se uskutečnila v druhé půlce března. Řeč je samozřejmě o soutěži Jupijou. Troufám si tvrdit, že Jupijou bude divácky a posluchačsky daleko atraktivnější, než předávání cen Grammy. Myslím si to z několika důvodů: 1) Znamé tváře. Jistě - spoustu držitelů Grammy jste schopni pojmenovat. Ale nemůžete o nich říct, že k nim máte blízký vztah a že s vámi byli na táboře ve družince. 2) Víc nervů, víc emocí. Zatímco o cenách Grammy je předem rozhodnuto akademií, na Jupijou záleží jen a pouze na tom, co na pódiu předvedete. 3) Více překvapení. Nikdo předem není schopen odhadnout, kdo letos vyhraje, kdy dojde k technickým problémům, kdy vznikne nějaký trapas a jak se s tím vším poperou moderátoři. 4) Atraktivnější ceny. Gramofonek je možná hezký, ale na rozdíl od dortu ho nemůžete sníst.

Lukáš Kopřiva

Dějiny Lumtura v kostce - 4. díl

Pád komunistického režimu přináší nejen svobodu, ale taky zodpovědnost, děti. Lumturáci ji na sebe berou a na jaře roku 1990 je turistický oddíl Lumturo zaregistrován jako 378. chlapecký a 42. dívčí oddíl ve slavném skautském středisku Maják, které v tomto století zahájilo již potřetí svou činnost, tentokrát pod vedením Petra Kalaše, přezdívaného Bondy. Středisko od té doby spadá pod Okresní radu Junáka (ORJ) na Praze 2, které tehdy předsedal Majáčník Eda Marek. První skutečně skautský tábor tráví Lumturáci samozřejmě ve Velběhách - a po něm ještě tři další. Oddíl už se může profilovat otevřeně jako křesťanský a také to dělá - svědčí o tom minimálně návštěvy (arci)biskupů Vlka, Lobkowicze či Radkovského na táborech v letech 1992-1995. Určitě vás zajímá, kdo tehdy oddíl vlastně vedl a ve kterém roce se vůdci vystřídali. Mě docela taky, tak se na to do příště mrknu.

(pokračování příště)

Jan Synek

Rozhovor s Áňou a skautské vizi

Dnes se scházím s Pálou - Aničkou Cisaríkovou na kávu. Ráda bych Vám, milým čtenářům, přiblížila, co je to „skautská vize“. Někteří jste už možná tento pojem slyšeli a víte, o co se jedná, jiní možná netuší... A právě Anička nám to dnes objasní. Už se těším.

Ty sama se podíliš na fungování a přípravě skautských vizí, povyprávěj nám, o co se jedná...

Jedná se o, teď už celkem pravidelná, setkání s různými osobnostmi české společnosti, které jsou úspěšné v tom, co dělají, a chodili nebo chodí do skauta.

Kde a jak se vlastně zrodil ten nápad pořádat takováto setkání?

Abych řekla pravdu, tak ani nevím. Dostala jsem se k tomu tak nějak náhodou přes Teru. Ale u zrodu celého projektu stál určitě Šípek (ředitel Skautského institutu), který Vize moderuje a snad právě Tera by asi věděla víc o tom, jak to celé vzniklo.

Jak ty ses k tomu dostala?

No, jednou jsem takhle večer neměla co dělat a vzpomněla jsem si, že mě Tera už několikrát na Vizi zvala. Tak jsem šla. Bylo to v kavárně divadla Na Prádle a hostem byla Olga Špátová. Tak to byla moje první Vize. Pak jsem šla na další a na další, pak Tera myslím odjela do Konstanz na Erasma a já jsem to po ní tak nějak přebrala.

Já sama jsem se několika skautských vizí zúčastnila, některé byly vážné a zajímavé, jiné poučné, další zas takové, že se všichni bavili a popadali za břicha. Na které setkání ráda vzpomínáš ty?

Určitě hlavně na ty, kdy jsme se popadali za břicha. Ráda také vzpomínám na hosty, kteří s námi zůstali sedět v různých kavárnách, kde se Vize konají, i po skončení a dál vyprávěli různé - nejen skautské, historky. Každý den se ti nestane, že sedíš u jednoho stolu s úspěšným českým filmařem, umělcem nebo vědcem.

-pokračování na další stránce-

Býváš před vizí nervózní? Všimla jsem si totiž, že občas jsi. Proč?

S tou nervozitou bych to nebrala tak vážně, respektive víš snad o něčem, před čím nejsem nervózní? Ale je pravda, že občas je to dost vypjatý. Mým úkolem je zajistit, aby byl na místě konání Vize i člověk, který natáčí a fotí a k tomu potřebná technika. Tady nastávají ty největší komplikace. Už se několikrát stalo, že zbývalo do začátku Vize pár minut, a zjistila jsem, že nám chybí např. Ediol (něco jako diktafon). Nebo jednou...! Přišla jsem do kavárny a tam mi řekli, že prý o mé rezervaci nic neví a že ve stejný čas, kdy měla probíhat Vize, tam má být někdo jiný. V tu chvíli tě napadá, kam to teď celé přesunu? Víš, že přijde třeba 50 lidí a to teprve začíná stresík.

Kdo je tvým vysněným hostem, kterého bys chtěla na vizí potkat?

Těch je asi víc. Mám stále záslusk na to doplnit takovou skautskou partu. Hostem Vizí totiž už byl Erik Tabery z Respektu, Roman Týc a Matěj Ruppert. Ti všichni chodili do stejného oddílu ještě se sestrami Geislerovými, tak třeba ty. Nebo zajímavým hostem by byla ředitelka českého Googlu, anebo dnes díky DVTV dost populární Martin Veselovský... No prostě by jich bylo ještě dost ☺

Čím myslíš, že nás skauti, kteří jsou dnes úspěšní nebo slavní mohou inspirovat, co nám mohou předat, mohou být pro nás vzorem a proč?

To je těžký najít něco společného, ale mám pocit, že se dost často jako mladý vrhli do něčeho, co nebylo úplně jasný,

jak to dopadne. Nebo jestli to není blbost a ztráta času a prostě měli odvahu a chuť trochu zariskovat... No a asi se to vyplatilo, jinak bychom je do Vizí pravděpodobně nezvali.

Co Tobě osobně skauting dal a dává? Je něco, co ti vzal nebo něco, o co tě ochudil?

To je taková otázka jak z nějakých čekatelek nebo vůdcáků. Dal mi toho hodně a nechci se ani pouštět do výčtu toho všeho. Samozřejmě mi toho i dost vzal, i když tohle možná právě souvisí s předešlou otázkou. Třeba se mi to občasné zariskování nebo rozhodnutí dát oddílu víc času a jiným věcem třeba méně, jednou vrátí.

Existuje něco, co často používáš, děláš, zažíváš a víš, že si se to naučila ve skautu?

Tak určitě takové ty „praktické“ věci jako rozdělat oheň nebo postavit stan. A pak si dost vážím toho, že můžu být pořád v kontaktu s lidmi různých generací. Myslím si, že moji vrstevníci málokdy přijdou tak často do kontaktu s dětmi a přitom je to fakt důležitý... Podle mě teda.

Myslíš, že hosté skautských vizí se stali úspěšnými i proto, že chodili do skauta a tam se naučili něco, co se třeba jinde člověk nenaučí?

Určitě, většina hostů se ve Vizích zmiňuje právě o tom, že nebýt skauta, tak dnes možná vůbec nedělají to, čemu se věnují. Myslím, že dost často hovoří ani ne tak o tom jak rozdělávali oheň, ale o tom jak se „učili“ vzájemně komunikovat,

pomáhat si, nebát se zeptat atd... To je nějaký patetický.

Nedávno vyšla i kniha s názvem Skautské vize, co bys nám o ní pověděla?

Kniha je prepisem deseti Vizí, kdy byli hosty např. Helena Illnerová, Karel Schwarzenberg nebo Tomáš Hanák. Když kniha vznikala, tak nám dost leželo na srdci, aby byla nejen zajímavá, ale také hezká. Prostě aby sis jí mohla postavit do knihovny a být na ní tak trochu pyšná. Myslím, že tohle se podařilo. Kromě rozhovorů jsou v knize i ilustrace od jednoho kluka z VŠUP a určitě stojí za to jí mít doma. Pokud se ale dostaneš do knihkupectví až zítra, tak si najdi na youtube kanál Skautský institut a tam najdeš všechny záznamy z proběhlých Vizí.

S kterým z hostů vize bys zašla na večeři a jen tak pokecala? Do jakého podniku bys ho vzala a co by sis dala k jídlu? Na co by ses ho zeptala?

Tak tady bych do toho asi trochu zatáhla i Teru a šly bychom určitě s Václavem Marhoulem. Jsem si jistá, že by nebylo nutné chodit do nějaké luxusní restaurace, ale stačilo by zajít někam na pivo a o večer strávený v zábavné společnosti bych se rozhodně nebála.

Děkuji za tvůj čas, Aničko. Chutnala ti káva?

Ano, moc lahodná.

To jsem ráda. Těším se zase příště.

Magdalena Mátlová